

ЖЕПЮ

Че остави го пакъ да спи.

(Всичкы изльзватъ осевнь Губетта)

ПОЗОРИЩЕ II.

ГУБЕТТА. ДЖЕНАРО, заспалъ.

ГУБЕТТА, самъ

Да, азъ знаѣхъ по-добрѣ отъ тѣхъ що е станало; тѣ мислихъ че не ги чувамъ като казвахъ това. Нѣ и не е лъжя, знаѣхъ повече отъ тѣхъ. Между туй Дона Люкреція знае повече отъ мене, господинъ Валентиноа — повече отъ Дона Люкреція, дѣволтъ знае повече отъ Валентиноа, а пакъ па-па-та Александръ Сиксъ — повече и отъ дѣволъ-тъ. (Като глѣда Дженаро)

— Колко сладко спѣхтъ млади-тъ хора!

(Влѣзва Дона Люкреція съ маска. Тя съглѣдва Дженаро че спи и отива при него, нѣ безъ да продума нѣшо и глѣда го съ почестъ и удивленіе]

ПОЗОРИЩЕ III.

ГУБЕТТА, ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ, ДЖЕНАРО. заспалъ.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ, на старна

Спи! — Може бы да е уморенъ! О че е хубавъ! (Като ся обръща)

Губетта!

ГУБЕТТА

Говорете по-низко, госпоже. — Тука азъ не ся наричамъ Губетта, нѣ ся наричамъ графъ Белверанскы. Вый ся зовете маркиза де Пондеквадрато. Трѣба да мыслятъ хора-та че не ся познавамъ.